

عنوان مقاله:

بررسی نقش دین و سنت در هنر و معماری دوره ی اسلامی

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

معید میرزایی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری گرایش معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلام

روح الدین میرزایی مقدم - کارشناس ارشد رشته مهندسی معماری و مدیرگروه رشته مهندسی رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد دره شهر

خلاصه مقاله:

هنر های سنتی در ایران ، در عین تنوع در صورت ، از یک معنا سخن میگویند و به مفاهیمی مشترک دلالت دارند، و اینها آمیزهای است از باورهای ایرانی و اسلامی. این مفاهیم و عناصر در هنرهای سنتی ایران به صور مختلف ظاهر شدهاند، از جمله: به صورت نخل ، مثل درخت سرو و سرو خمیده(بته جقه) و شمشه، در معماری، مانند بنای هشت بهشت و سی سه پل، در شهرسازی مثل چهار باغ. در کل معماری به مثابه بستر زندگی انسان همچون خود انسان از دو وجه جسمانی و روحانی یا آشکار و پنهان تشکیل شده است. وجه آشکار ناشی از عوامل مادی ، محیطی و کارکردی است. در حالیکه وجه پنهان معماری متأثر از باورها و اعتقادات انسان میباشد. با این رویکرد هدف پژوهش ، مطالعه نقش باورهای دینی در هنر و خصوصاً معماری و نزدیک شدن به لایههای پنهان آن می باشد

کلمات کلیدی:

سنت ، دین ، هنر ، جوامع سنتی ، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414047>

